

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010612
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219010612.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci obžalovaných T. U., nar. XX.XX.XXXX a N. Q., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 a) Trestného zákona, § 139 písm. e) Trestného zákona a § 127 ods. 3 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 1T/100/2019-501 zo dňa 27.04.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.06.2020 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaní:

1/ T. U., nar. XX.XX.XXXX v D. Y., trvale bytom D. Y., Q.. R. XXXX/XX, t.č. ÚVV Leopoldov

2/ N. Q., nar. XX.XX.XXXX v D. Y., trvale bytom mesto D. Y., t.č. ÚVV Leopoldov

o d s u d z u j ú :

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaní pre výkon trestu odňatia slobody zaraďujú do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 1T/100/2019-501 zo dňa 27.04.2020 boli obžalovaní T. U., nar. XX.XX.XXXX a N. Q., nar. XX.XX.XXXX uznaní vinnými zo spáchania zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, § 139 písm. e) Trestného zákona za použitia § 127 ods. 3 Trestného zákona a prečinu obmedzovania osobnej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 183 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 18.09.2018 v čase okolo 09:00 hod v meste D. Y., spoločným konaním po predchádzajúcej ústnej dohode, T. U. prostredníctvom telefónneho hovoru pod zámienkou naliehavého stretnutia vlákal H. N., nar. XX.XX.XXXX do bytu na prízemí obytného bloku súpisného čísla XXXX v schodišti číslo XX na Q.. R., kde T. U. poškodeného posadil na sedačku ku stolu, následne z vedľajšej miestnosti zavolať N. Q., s ktorým si sadli vedľa poškodeného H. N. z obidvoch strán, pričom poškodený T. U. povedal, že sa chce rozprávať iba s ním a následne sa chcel postaviť a odísť, za ktorým účelom sa aj postavil, kedy T. U. a N. Q. rukami chytili poškodeného za ramená z obidvoch strán a tlačili ho naspäť na stoličku, potom T. U. položil na stôl diktafón bielej farby nezistenej značky a typu, následne poškodenému uviedol, že je to diktafón, na ktorom je nahratý telefónny rozhovor, ktorý viedol T. U. s poškodeným H. N. vo veci vymoženia pohľadávky poškodeného, a v ktorom rozhovore sa T. U. poškodeného spýtal, čo sa má stať s dlžníkom, či mu majú zlámať kosti alebo zabiť, následne N. Q. poškodenému prehrál predmetný rozhovor z diktafónu, kedy poškodený H. N. znova chcel odísť, za ktorým účelom sa znova postavil, vtedy T. U. chytil do ruky kovový kuchynský nôž striebornej farby o celkovej dĺžke 25 cm položený na stole, vyskočil smerom k poškodenému H. N. a nôž s ostrým čepele priložil ku krku poškodeného pod bradou, zároveň aj N. Q. vyskočil smerom k poškodenému a rukou si tľapol po svojej bunde v oblasti vnútorného vrecka a následne sa poškodenému vyhrážal slovami, že má u seba zbraň a kedykoľvek ho môžu na mieste zabiť, lebo oni sú vo vlastnom byte a on je tam cudzí, následkom ktorých vyhrážok poškodený H. N. si sadol naspäť a spýtal sa T. U. či ho zabijú, na čo mu T. U. uviedol, že ak mu poškodený dá 3.700 eur v hotovosti, tak ho pustia, kedy poškodený H. N. T. U. uviedol, že 1.000 eur im môže vybrať z bankomatu a 2.700 eur im môže previesť na účet, s čím T. U. a N. Q. súhlasili, následne N. Q. s poškodeným H. N. odišli do pobočky T. banky, a.s. v D. Y. na G. Q. č.XXX/X, kde poškodený H. N. z účtu číslo Y.XX XXXX XXXX XXXX XXXX patriaceho spoločnosti FLORIDA VILLA PARK, s.r.o., ktorého je konateľom, najprv vybral sumu 1.000 eur v hotovosti a potom previedol sumu 2.700 eur na účet číslo Y.XX XXXX XXXX XXXX XXXX, následne s N. Q. vyšiel z pobočky banky a pred hlavným vchodom do rúk N. Q. odovzdal sumu 1.000 eur a žiadal o vydanie diktafónu, kedy poškodenému H. N. N. Q. diktafón nevydal, spoločne prešli na vedľajšiu T. ulicu, kde N. Q. diktafón rozbil a tak ho odovzdal poškodenému, čím poškodenému H. N. spôsobil škodu v sume 3.700 eur, teda obaja obžalovaní spoločným konaním iného hrozbou násillia nútili, aby niečo konal a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, na chránenej osobe a spôsobili ním väčšiu škodu a inému bez oprávnenia bránili užívať osobnú slobodu.

Za tento skutok okresný súd obom obžalovaným uložil podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. o), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnné tresty odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd výkon trestu o oboch obžalovaných podmienčne odložil a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obom obžalovaným určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 5 (päť) rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona okresný súd zároveň obom obžalovaným uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému H. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Y., cesta G. J. č. XXXX/XX, na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodeného alebo v určenom mieste, kde sa poškodený zdržuje, alebo ktoré navštevuje. Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona uložil obom obžalovaným povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť poškodenému spôsobenú škodu. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne okresný súd zaviazal k náhrade škody poškodenému H. N., nar. X.XX.XXXX, bytom D. Y., cesta G. J. č. XXXX/XX, vo výške 3.700 eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 501-503.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.11.2019 po zákonných poučeníach urobili vyhlásenie podľa § 257 písm. b) Trestného poriadku o tom, že sú vinní zo spáchania skutku na podklade obžaloby a spáchanie skutku oľutovali. Okresný prokurátor a poškodený navrhli vyhlásenie obžalovaných prijať, na čo okresný súd vyhlásenie obžalovaných prijal a vyhlásil, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali k spáchaniu skutku. Okresný súd v rámci dokazovania oboznámil s odpisom Registra trestov na obidvoch obžalovaných, výpis z evidencie priestupkov na oboch obžalovaných a prípisom z ÚVV Leopoldov. Okresný súd z prípisov z polície zistil, že obžalovaný T. U. v trestných veciach vedených Národnou kriminálnou agentúrou PPZ, odbor Bratislava, aktívne spolupracoval s políciou na objasnení pokračovacieho zločinu skrátene dane a poisťného podľa § 122 ods. 10, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona a iné, pričom jeho aktívna spolupráca prispela k odhaleniu organizovanej skupiny v zmysle § 36 písm. o) Trestného zákona. Okresný súd z odpisu Registra trestov na

obžalovaného T. U. zistil, že tento bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, pričom vo všetkých veciach sa naňho hľadá akoby nebol odsúdený. Z odpisu Registra trestov na obžalovaného Roberta Neumahra okresný súd zistil, že tento bol doteraz 8 krát súdne trestaný, pričom vo všetkých veciach sa naňho hľadá akoby nebol odsúdený. Z výpisu priestupkového registra zistil, že obžalovaný Q. nemá žiadne záznamy a obžalovaný U. má 8 záznamov za jazdu bez dokladov. Okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na osoby obžalovaných tým, že sa v minulosti dopúšťali páchania úmyselnej trestnej činnosti, spôsob vykonania skutku využívajúc bezbrannosť osoby vyššieho veku, skutok spáchali so zbraňou v ruke, ich zavinenie, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U oboch obžalovaných zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. o) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného poriadku. Okresný súd dospel k záveru, že u oboch obžalovaných postačí na ich nápravu uloženie podmienených trestov za súčasného použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a tiež súčasného uloženia skúšobnej doby, probačného dohľadu a uloženia povinnosti nepribližovať sa k poškodenému a nahradiť mu spôsobenú škodu v skúšobnej dobe. Zároveň okresný súd rozhodol o náhrade škody, keď si poškodený nárok na náhradu škody riadne a včas v prípravnom konaní uplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, a to voči výrokom o treste vo vzťahu k obidvom obžalovaným, ktoré odôvodnil na čl. 509.

Okresný prokurátor považuje výrok o treste obžalovaných za nezákonný, uloženie podmieneného trestu odňatia slobody u oboch obžalovaných nie je v súlade so zásadami pre ukládanie trestov. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu nedostatočne prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a tiež pochybil pri zisťovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď ich vzájomný pomer nesprávne premietol do trestnej sadzby. Okresný prokurátor nesúhlasil s uložením podmienených trestov pre oboch obžalovaných a tiež s mimoriadnym znížením trestu u oboch obžalovaných. Okresný súd podľa jeho názoru tiež pochybil, keď pri určovaní trestnej sadzby postupoval podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona aj napriek určeniu pomeru poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam 2:1. Správne mal okresný súd postupovať podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona. Vzhľadom na trestnú minulosť oboch obžalovaných, spôsob spáchania skutku kedy od bezbrannej osoby vyššieho veku za cenu hrozby násillia a použitia zbrane sa snažili vynútiť majetkový prospech. Nepodmienené tresty u oboch obžalovaných nespĺnia účel trestu vzhľadom na ich predchádzajúce odsúdenia. Okresný prokurátor navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obom obžalovaným zákonný trest,

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadrili obžalovaní prostredníctvom obhajcu, odvolanie okresného prokurátora považujú za nedôvodné. Obžalovaný U. aktívnou spoluprácou s NAKA PPZ prispel k objasneniu zločinu skrátenej dane a poisťného podľa § 122 ods. 10, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona a iné, ako aj k odhaleniu organizovanej skupiny. Obžalovaný Q. sa tiež v značnej miere podieľal na odhalení obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e) Trestného zákona, v tejto trestnej veci bol vypočítaný príslušníkmi NAKA PPZ, odbor Západ Nitra. Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia, na oboch obžalovaných sa hľadá, akoby neboli odsúdení. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade so zásadami pre ukládanie trestov a výrok o treste vo vzťahu k obom obžalovaným považuje za správny a zákonný. Obžalovaní navrhujú, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 23.06.2020 za prítomnosti prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave, splnomocnenkyne poškodeného, obhajcu obžalovaných a tiež oboch obžalovaných, na ktorom oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním okresného prokurátora, vyjadrením obžalovaných k odvolaniu okresného prokurátora a podstatným obsahom spisu. Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave zotrvala na odvolacom návrhu prezentovanom v odvolaní. Obhajca obžalovaných sa v plnom rozsahu pridržiaval písomného vyjadrenia k odvolaniu, navrhol, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné. Obaja obžalovaní sa pridržiavali vyjadrenie svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré

mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k výroku o treste vo vzťahu k obom obžalovaným je v celom rozsahu dôvodné, pretože okresný súd pochybil pri zisťovaní poľahčujúcich okolností a tiež tresty uložené obom obžalovaným nemožno považovať za zákonné a spravodlivé vzhľadom na všetky okolnosti spáchania skutku. Práve preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok pokiaľ ide o uložený trest u oboch obžalovaných podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku a vo veci sám rozhodol § 322 ods. 3 Trestného poriadku, tak ako sa domáhal okresný prokurátor v odvolaní.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že okresný prokurátor napadol rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste vo vzťahu k obom obžalovaným, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku len vo vzťahu k výroku o treste. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obaja obžalovaní urobili na hlavnom pojednávaní dňa 20.11.2019 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že sú vinní zo spáchania skutku na podklade obžaloby, pričom okresný súd na návrh prokurátora toto vyhlásenie prijal. Nakoľko inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd teda ani nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

V konaní bolo nepochybne preukázané, a to s poukazom na vyhlásenie obžalovaných o vine aj ustálené, že obžalovaní sa svojim konaním dopustili spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, § 139 písm. e) Trestného zákona za použitia § 127 ods. 3 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že obžalovaní sa svojim konaním dopustili spáchania dvoch skutkov v jednočinnom súbehu, do úvahy prichádzalo uloženie úhrnného trestu v zmysle vyššie ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona. V tomto prípade bolo nevyhnutné uložiť obžalovaným trest podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, kde je trestná sadzba za uvedený zločin vydierania stanovená v rozmedzí 4 až 10 rokov (teda ide o prísnejšiu trestnú sadzbu oproti prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť páchatelovi trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov až 3 roky). Pokiaľ ide o zistenie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne okresný súd priznal obom obžalovaným poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Za nesprávne však možno považovať priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Trestného zákona u oboch obžalovaných, nakoľko pre takýto postup neboli splnené podmienky.

Vo všeobecnosti poľahčujúce ako aj priťažujúce okolnosti predstavujú také okolnosti, ktoré vyjadrujú potencialitu vplyvu na konanie páchatela, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie a následne podaná obžaloba. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že každá priznaná poľahčujúca alebo priťažujúca okolnosť sa musí bezvýnimočne vzťahovať na skutok, pre ktorý je vedené trestné konanie v tej ktorej veci. Nie je prípustné, aby súd prevzal tieto okolnosti z inej trestnej veci, a následnej ich priznanie premietol do rozhodovania o treste v inej trestnej veci. (porovnaj judikát R 43/1979)

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona predpokladá, aby páchatel' svojim aktívnym konaním prispel o odhalení alebo usvedčení organizovanej, zločineckej alebo teroristickej skupiny, pričom nie je nevyhnutné, aby bol páchatel' jej členom. V osobitných prípadoch môže mať aktívna spolupráca páchatela môže mať vplyv aj na možnosť mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, prípadne iné rozhodnutie, ktoré má za následok prerušenie alebo zastavenie trestného stíhania.

Z prípisu PPZ NAKA odbor Bratislava (č.l. 443 spisu) vyplýva, že obžalovaný T. U. spolupracoval s políciou na objasnení zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 122 ods. 10 k § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, pokračovacieho zločinu daňového podvodu podľa § 122 ods. 10 k § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného konania a iné, pričom jeho aktívna spolupráca prispela k odhalení organizovanej skupiny. Z uvedeného je ale zrejmé, že v prípade obžalovaného T. U. nešlo o spoluprácu v danej trestnej veci, pre ktorú bolo obžalovanému vznesené obvinenie a následne kladené obžalobou za vinu v tejto veci ale o inú nesúvisiacu trestnú vec. Spolupráca obžalovaného v iných trestných veciach nemá nijaký vplyv na uloženie trestu v tejto veci, inak povedané, v tomto konaní je úplne irelevantná. Pokiaľ ide o obžalovaného Q., odvolaciu súdu nie je zrejmé, na základe akých skutočností bola aj u tohto obžalovaného vzhľadnutá poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona okresným súdom.

S vyššie uvedeným súvisí aj ďalšie pochybenie okresného súdu spočívajúce vo výrokovej časti rozsudku, a tým je, že pokiaľ okresný súd ustálil prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, táto skutočnosť sa mala prejavíť aj vo odcudzujúcom výroku uvedeným ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, čo sa však nestalo a okresný súd ukladal trest v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona, teda nesprávne.

Vzhľadom na nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Trestného zákona odvolacím súdom sa potom pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam bol rovnaký, preto odvolací súd pri ukladaní nového trestu vychádzal z trestnej sadzby 4 až 10 rokov, tak ako bolo uvedené vyššie. Obaja obžalovaní boli v minulosti súdne trestaní, obžalovaný U. spolu 6 krát a obžalovaný Q. spolu 8 krát, pričom v prípade oboch sa na nich hľadí akoby neboli odsúdení. Tu je potrebné poznamenať, že v prípade zahľadene odsúdenia sa zahladzuje len samotné odsúdenie, nie skutočnosť, že obžalovaní trestnú činnosť páchali. Vo vzťahu k oboj obžalovaným možno konštatovať, že obaja majú za sebou značnú kriminálnu minulosť, opakovane sa dopúšťali násilnej a majetkovej trestnej činnosti, a aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam v trestnej činnosti pokračovali ďalej. Už na prvý pohľad z odpisu Registra trestov na oboch obžalovaných je zrejmé, že vôľa a rešpekt k dodržiavaniu zákonných príkazov a obmedzení u nich absentuje a predchádzajúce odsúdenia sa zjavne minuli účinku, keď sa opakovane dopúšťali páchania trestnej činnosti, pričom sa neštítia využiť bezbrannosť osoby vyššieho veku s cieľom získať majetkový prospech. Z opisu skutku je nad akékoľvek pochybnosti jasné, že obaja obžalovaní mali skutok vopred naplánovaný, poškodeného úmyselne zavádzali pod zámenkou naliehavého stretnutia ho obžalovaný U. pozval do svojho bytu, kde už čakal obžalovaný Q., kde ho v značnej prevahe, navyše za použitia zbrane prinútili previesť finančné prostriedky. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné oboj obžalovaným sprísniť uložené tresty tak, že odvolací súd uložil oboj úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov nepodmienečne, pričom na výkon trestu odňatia slobody oboj obžalovaných v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tu je potrebné zdôrazniť, že ide o trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby za spáchané skutky, kedy odvolací súd premietol ich spoluprácu s organmi činnými v trestnom konaní v iných trestných veciach do výroku o treste, inak by ukladal prísnejší trest. V ostatnej časti ostáva uložený trest a ochranné opatrenie nedotknuté.

Takto uložený trest, podľa názoru odvolacieho súdu umocní vedomie obžalovaných o svojom protiprávnom konaní. Páchatel' trestného činu má totižto trest pociťovať ako ujmu a nie ako len formálne odsudzujúce vyjadrenie súdu nad jeho protiprávnym konaním, ktorého znaky sú uvedené v osobitnej časti Trestného zákona. Takto uložený trest odvolací súd považuje za dostatočný, primeraný a spravodlivý, spôsobilý odradiť obžalovaných od ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Odvolací súd na rozdiel od okresného súdu konštatuje, že v tomto prípade s poukazom na vyššie uvedené skutkové okolnosti nebolo možné uvažovať o mimoriadnom znížení trestu u ani jedného z obžalovaných. V konaní neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by takýto postup odôvodňovali.

Nad rámec odôvodnenia a pre úplnosť ale odvolací súd k postupu okresného súdu, ktorý u oboch obžalovaných pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (bez akéhokoľvek odôvodnenia a argumentácie) dodáva:

Práve pre vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest a spôsob jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.